

skrifter fra både NATO og EU i forbindelse med denne tekst.

Angående skepsis viser meningsmålingen altså, at i Danmark er 48 pct. indstillet på at tage affære over for Saddam Hussein, hvis Sikkerhedsrådet beder om det, og 45 pct. er imod. Alle steder er befolkningerne splittede.

Kl. 13.15

Jeg tror, det er meget vigtigt, at man er opmærksom på, at det er meget farlige ting, som Blix ikke har kunnet finde og heller ikke har kunnet finde en forklaring på; hvorfor de ikke er der mere, hvorfor han ikke har kunnet finde dem. Det vil sige, at han altså ingen viden har, om de er skjult, eller om de er destrueret.

650 kg miltbrandbakterier kunne det blive til, så vidt jeg husker, der er kemiske produkter, som kan bruges til våben, som der ikke er givet regnskab for. Der er uklarhed om uranen, hvor den er blevet af, hvis den har været der, og så kunne vi jo altså også i går konstatere, at våbeninspektørerne fandt et kemisk spræghoved efter tidligere at have fundet 12 raketter, som man ikke rigtig vidste, hvad skulle bruges til.

Det vil altså sige, at samtidig med, at Saddam Hussein sidder og siger, at han ikke har noget, så finder FN's våbeninspektører altså et kemisk spræghoved i en ammunitionsfabrik, et spræghoved, som man altså ikke har lagt frem, hvilket viser, at man må fastholde presset, ellers afleverer han ikke tingene.

Det hele drejer sig om at få fjernet kemiske våben, bakteriologiske våben, atomare våben, hvis de måtte være der – det er mere tvivlsomt – men Blix påpeger jo, at der ikke er givet forklaring på, hvor miltbrandbakterierne er blevet af, hvor det kemiske materiale er blevet af. Og der er fundet disse raketter, der er også fundet motorer til dual use, som både kan bruges civilt og militært, men hvorom de jo skriver i rapporten, at det er meget svært at forestille sig, at det kan anvendes civilt.

Villy Søvnald (SF):

Det er vel også derfor, at det er for let at forsøge at affærdige det her, som om nogle af os har antiamerikanske holdninger, og at det er årsagen til det. Jeg er helt overbevist om, at flertallet af befolkningerne i England, i Tyskland ikke har antiamerikanske holdninger. Det tror jeg bestemt ikke. Tværtimod tror jeg, at de føler en meget tæt forbundethed med USA både kulturelt og på alle andre måder. Men jeg tror, at de er dybt betænkelige ved de magthavere, der i øje-

blikket varetager regeringsmagten i Washington. Det er jo fair nok.

Jeg så også udenrigsministeren medvirke i Horisont i mandags, hvor jeg så den tidligere engelske øverstkommanderende i sidste Golfkrig advare kraftigt imod en krig. Jeg er sikker på, at udenrigsministeren husker det. Det er vel fuldstændig absurd at henregne det under kategorien antiamerikanisme eller pacifisme – det var en general, der talte. Indrøm det dog, hr. udenrigsminister: Der er en meget stor deling i det her spørgsmål, og motiverne blandt de folk, der siger nej til en krig, er mindst lige så hæderlige som hos dem, der siger ja.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, det sidste er jeg ganske enig med hr. Villy Søvnald i. Nu er den general ikke antiamerikansk, men der er jo mere tradition for en automatreaktion fra et sted derude på den fløj, hvor hr. Villy Søvnald hører til, når Amerika er inde i billedet; det møder vi jo altid. Men lad det nu ligge, det er jo ligegyldigt.

Det afgørende er her, at man selvfølgelig har ret til betænkelighed. Selvfølgelig er det meget betænkeligt, selvfølgelig er det farligt, og selvfølgelig er det meget ubehageligt. Og vores ønske er, at det pres, vi lægger gennem at være klar til at følge Sikkerhedsrådet, vil give de arabiske lande styrkeposition nok til at få Saddam Hussein til at vige tilbage, at aflevere våbnene, at vise, hvor de er, så vi kan få dem destrueret, eller træde tilbage eller gå i eksil. De par gange, han har givet sig, har været i kraft af arabisk pres. Det arabiske pres virker ikke, hvis man i virkeligheden ikke tror, at nogle kommer og udfører den opgave, Sikkerhedsrådet måtte beslutte.

Så det centrale her er ikke for eller imod Amerika. Det centrale er ved slutpunktet: For eller imod Sikkerhedsrådet. Og der har regeringen hele tiden sagt, at hvis vi skal sikre international legitimitet og fred og orden i fremtiden, så er vi nødt til at støtte Sikkerhedsrådet, når Sikkerhedsrådet kalder. Det er det, der er regeringens position. Det er ikke for eller imod USA, det er en støtte til, at hvis Sikkerhedsrådet beslutter sig, så er vi klar til at gennemføre international orden, så vi får fjernet de ting og får sikkerhed for, at de ting ikke er der, som Blix ikke har kunnet finde, og som Saddam Hussein stadig væk har 14 dage til at komme frem med og aflevere og sige o.k.

Det spræghoved, der blev fundet i går, kunne han da selv have afleveret – det kunne han da